

NATIONEN 27-4-90

HISTORIEFORFALSKNING

Av Ragnar S. Grude.

Ja, vi hørte riktig den 10. april 1990, i radio/TV! da det over riksnettet ble sendt et opptak fra 50-årsminnehøytideligheten på Elverum Folkehøgskule om begivenhetene der den 9. og 10. april 1940, hvor stortingspresident Jo Benkow fastslår med den aller største suffisance: — at det var her C.J. Hambro fremla, og fikk vedtatt, sitt forslag til Elverumsfullmakten!... uten manuskript... og i så veloverveide og lovformige former som bare C.J. Hambro kunne gjøre det! Benkow understreket meget tydelig: — at motsigelser eller innvendinger... mot forslaget forekom ikke!! ... Han, Hambro, visste nok hva han gjorde!! (Jeg siterer nå etter hukommelsen).

Hermed var det sagt, at en ny stortingspresident (og han er ikke den eneste fra Høyre!) som atter forsøker «å bygge opp» om Elverumsfullmakten, slik at en historisk usannhet skal bli en sannhet!!! Den siste stortingspresidenten han likesom konfirmerte endelig hva den første i rekken for 50 år siden ikke fikk gehør for. Nå skal det for alvor markeres... nå skal det hele stå til troendes... uansett. Man påhørte...

hadde reddet Norge fra den totale undergang... og vanære. Det var det jo imidlertid andre som gjorde ved bl.a. å stå ombord i handelsflåten, gjennom «brått og brand» i mere enn fem år. Og lite æret for sin innsats av myndigheter, og det norske folk jamt over...

Det byr meg direkte imot å si: at stortingspresidenten, Jo Benkow, står i det riksdekkende mediuim, radio og TV, og lyver det norske folk rett opp i ansiktet, med en slik påstand om noen Elverumsfullmakts eksistens. I alle fall som den som blant folk flest er blitt kjent som Elverumsfullmakten. Den virkelige Elverumsfullmakten omfatter noe ganske annet! Den eneste fullmakten regjeringen Nygaardsvold fikk på Elverum den 9. april 1940 — om kvelden — angikk opprettelsen av tre konsulative stadsrådposter! Det var det hele om den saken, og hva noen Elverumsfullmakt angikk.

Dessuten ble det vedtatt av de tilstedeværende stortingsrepresentanter, at åtte medlemmer av Stortinget skulle bistå med «råd og dåd» om regjeringen trengte hjelp fra et Storting som ikke da kunne være samlet, eller følge regjeringen i dens bevegelser hvor det så enn måtte være.

Flere dokumenter, med bekref-

telser fra stortingsrepresentanter på Elverum, viser jo tydelig at C.J. Hambro ble motsagt.

Hans forslag falt, dvs: ble trukket tilbake under ordsiftet av Hambro selv. Representantene Stray, Getz og Førre (to ganger!) avviste forslaget nødvendighet. Etterat Getz hadde forklart for C.J. Hambro hva loven sa om saken, var det at Hambro «ga seg» og sa: — «Stortinget bekrefter alene ved sin beslutning den generelle adgang til å gi provisoriske anordninger som regjeringen har i den tid Stortinget ikke er samlet.» Det ble ikke votert! Selvsagt ikke. Det var ikke noe tema å votere over!

Det foreligger flere vota for at noen Elverumsfullmakt av det slaget man har lagt til grunn for regjeringen Nygaardsvolds lovmarkeri i London, den eksisterer ikke! Dette burde landets første mann, nest etter Kongen vite! Noe annet å si om saken, er «historisk svikt». Uttalelser av denne art man her har påhørt er direktevilledende.

Hedemarksaviser 11. april 1940 gjengir kommuniker fra Elverumsmøtene, og i disse er det utvetydlig markert hva fullmakten regjeringen Nygaardsvold gikk ut på. (Den er omtalt foran om de tre konsultative stadsråder).

Ingen på Elverum hadde vel den

9. april 1940, om kvelden da, noen tanke om at regjeringen skulle ende i England for fem år. Heller ikke ha behov for en spesialfullmakt for å kunne lage lover med tilbakevirkende kraft! Eller andre heller «tvilsomme» lover, som bigamiloven. Det er jo — forresten — helt andre ting (forhold) Grundloven gir en regjering adgang til å gi provisoriske anordninger for, nemlig: helst av merkantil art, som fremkommer i Grundlovens prgf 17.

Den Hambro'ske fremsynhet — og kløkt — hadde vel også sine begrensninger. Hvorfor tok C.J. Hambro (under oppholdet i England bl.a.) så sterk avstand fra N-regjeringens bruk av «den provisoriske anordningsmyndighet» etter Grundlovens prgf. 17, men han nevner ikke da ett ord om noen Elverumsfullmakt! Det viste seg jo at man i London hadde «fusket» med prgf. 17's bruk. Innholdet i § 17 «strakk ikke til» som grunnlag for å lage de betyktede landssvikanordninger, men allikevel... Men, så tyr man i all sin «juridiske nød» til «å lage noe» utav Hambro-forslaget på Elverum, for å skaffe seg en slags «dekning» for galskapen.

Det er så absolutt å tenke, og å tro, at C.J. Hambro på Elverum kun tenkte på det som angikk NUET! og de praktiske situasjoner

regjeringen kunne komme opp i, i de nærmest kommende dager. Det var ennå (den 9. april) ikke tatt noe standpunkt til hvilken «løsning» man ville gå inn for: den såkalte danske (full overgivelse) eller krig på liv og død...

Det er virkelig skremmende når dagens stortingspresident, 50 år etterpå, så kategorisk våger å fastslå ektheten av «noe» som ikke eksisterer, hvilket betydelige rikspolitikere — som personlig var tilstede der og da — sier seg fullt ut enige i er noe i ettertid oppkonstruert. Først av regjeringen Nygaardsvold; og langt om lenge ut i etterkrigstiden lot C.J. Hambro seg forlede til å være med på å lage «noe» for Norsk Rikskringkasting, som gikk på — at slik gikk det til! — på Elverum i 1940, den 9. april om kvelden....

Utenriksminister Koht, også professor i historie av det helt store format, sier jo kategorisk: — «nokon Elverumsfullmakt fra Hambro finst ikkje! ... ho var ikkje turvande!». Han, Koht, var på Elverum dengangen.... Det var vel ikke Benkow! Hans historiebelæring er heller «ikkje turvande» og vil ikke holde for historiens dom, hans patos i belæringen tiltross... De historiske løgner har — vanligvis ikke noe langt liv.

107597